

Mecruhum

– yâren-i aşk · 28 Aralık 2011

/p e k i . . .

helâl ettim ellerini

vebali ötelere saklı heveslere!/

bir göründün

bir kayboldun

dudaklarının kıyısından

kardelen kırığı üşümeler bırakarak...

olmuyor mecruhum

aşk kadar yaşanmıyor

alaşağı edilen kuytularımda can bezgin

cildi dağılmış bekleyişlerim

hiçbir söze sığmıyor

geçip gidiyor sedefte hayallerim

/oyşa geldiğin gün hazırдық son b/ölüme!/

kabına sığmayan sevinçlerim karalı zincir izlerime

hani zeytûnî gözlerine dolanıp duran benli aynalar?

hani kollarım boynunda, zülûflerini kokladığımız çocuklar?

ah mecruhum!

delik deşik yazgımın mezarında sadece benim gölgem var

b o ş v e r d i m . . .

şaşkın bir kuşun peltek mırıldanışları gibi

beyhûdedir artık sırtlandıklarım

sonrasızlığıma harla közlerini!

alnimda sancırken al kuşaklı öpüşlerin

ama'lı serzenişler yetmez ki sevdama

önce

yokluğuna çömelen ah'larımı gömmem gerek

ah mecruhum umut bitti

can pay edildi ücrâ ölümlere.
aşk siyaha döneli
eski püskü kırmızılar peşkeş çekildi
tutyâ geceye.

b e k l e m e !
kimsesiz gözyaşlarım çiğnenmiş eşiklerde
şimdi hangi şafağa koşsam, yetişemem visâline.

kimse bilemedi
en çok yüreğindim
mağrur suslarını biriktirdim sinemde
ki
ben hep seni s/özledim
yüreğimi y/oklayan çırılçıplak hasretle.

ey kahrında bile hoşluğuna düştüğüm!
a h g ü c e n e m e m k i
yastığına cehennemim işli gerdeğine bile.
ben bu kadar sen iken
gamzelerine sokulan goncalar
uzağında da açar şebâl gülüşlerime.

19kasım2011

İcLaL AyGüN